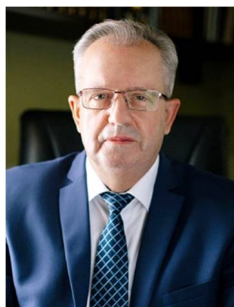

ПЕРСОНАЛІЇ

ВІТАЄМО ВЧЕНИХ-ЮРИСТІВ З ЮВІЛЕЯМИ

ГЕТЬМАНА *Анатолія Павловича*

Академіка Національної академії правових наук України

Народився 18 липня 1958 р. у с. Зідьки Зміївського району Харківської обл. У 1983 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). Протягом 1983-1986 рр. навчався в аспірантурі цього ж закладу. З 1986 р. працював на посадах асистента, старшого викладача, доцента, заступника декана. З 1992 р. навчався в докторантурі Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». З 1995 р. працював на посаді начальника Управління планування та координації правових досліджень, а з 1998 по 2001 р. — на посаді головного вченого секретаря Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України). У 2001-2007 рр. — проректор з навчальної роботи, з 2007 до 2020 р. — проректор з наукової роботи, з грудня 2020 р. — ректор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

У 1986 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Правове регулювання діяльності органів управління в сфері екології» (спеціальність 12.00.06), у 1995 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Еколого-процесуальна правова теорія: проблеми становлення і розвитку» (спеціальність 12.00.06). Вчене звання професора присвоєно у 1997 р. Обраний членом-кореспондентом у 2000 р., дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) — у 2004 р. Заступник академіка-секретаря відділення екологічного, господарського та аграрного права НАПрН України, член президії НАПрН України.

Напрями наукових досліджень: методологія науки екологічного права, еколого-процесуальне право, екологічні права людини, проблеми адаптації екологічного законодавства України до міжнародно-правових норм, земельне, водне, лісове, надрове, фауністичне та флористичне законодавство. Автор понад 400 наукових праць. Серед них — монографії та енциклопедичні видання, підручники й навчальні посібники, коментарі до чинного законодавства, зокрема: «Процесуальні норми і відносини в екологічному праві» (1994), «Вступ до теорії еколого-процесуального права» (1998), «Екологічний контроль: питання теорії і практики» (у співавт., 1999), «Екологічне право України: Підручник» (у співавт., 2001), «Земельний кодекс України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2002, 2003, 2004, 2006, 2007), «Регіональний екологічний контроль: теорія правового регулювання» (у співавт., 2004), «Онтологія української юридичної думки: у 10 т. Т. 10» (у співавт., 2005), «Екологічне право України» (у співавт., 2005, 2009, 2013, 2019), «Екологічна енциклопедія у 3 т. Т. 2» (у співавт., 2007), «Екологічне право України в запитаннях та відповідях» (2007), науково-практичні коментарі: Лісового кодексу України (2009), Закону України «Про тваринний світ» (у співавт., 2010), Закону України «Про охорону атмосферного повітря» (у співавт., 2011), Кодексу України «Про надра» (у співавт., 2012), «Правове виховання в сучасній Україні: монографія» (у співавт., 2010), «Правова система України: історія, стан та перспективи: У 5 т. Т.4. Методологічні засади розвитку екологічного, земельного, аграрного та господарського права» (укр. — 2008; англ. — 2012), «Правова доктрина України: у 5 т. Т. 4. Доктринальні проблеми екологічного, аграрного та господарського права» (у співавт., 2013), (2017 (англ.)), «Договір як універсальна правова конструкція: монографія» (у співавт., 2012), «Правове регулювання екологічних, аграрних та земельних відносин в Україні: сучасний стан і напрями вдосконалення» (у співавт., 2012), «Проблеми правової відповідальності: монографія» (у співавт., 2014), «Правова охорона довкілля: сучасний стан та перспективи розвитку» (у

співавт., 2014), «Проблеми правового забезпечення сталого розвитку сільських територій в Україні: монографія» (у співавт., 2016), «Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т. 3: Загальна теорія права» (у співавт., 2017); Т. 14 : Екологічне право (у співавт., 2018); Т. 16 : Земельне та аграрне право» (у співавт., 2019), «Доктрина екологічного права та законодавства України» (2019), «Правова наука України: сучасний стан, виклики та перспективи розвитку» (у співавт., 2021).

Член редакційної колегії наукових видань «Amazonia Investige» (індексація Web of Science), «Access to Justice in Eastern Europe» (індексація Scopus, Web of Science), Journal of Environmental Law & Policy, наукового юридичного журналу «Вісник Національної академії правових наук України», редакційної ради журналу «Право України», редакційних колегій видань «Проблеми законності», «Бюлетень Міністерства юстиції України», «Бюлетень Національної служби посередництва і примирення», «Екологічний вісник України», «Екологічне право», «Судово-медична експертиза», «Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, соціологія, політологія», збірнику наукових праць «Економічна теорія та право», «Юрист України», «Соціологія права», електронного збірника НЮУ імені Ярослава Мудрого «Теорія і практика правознавства», редакційних рад міжнародних наукових журналів Проекту SWorld.

З 1998 р. – член, а з 2002 р. по 2007 р. – голова Експертної ради з юридичних наук Вищої атестаційної комісії України, з 2014 р. – Голова Експертної ради з питань проведення експертизи дисертацій МОН України з юридичних наук.

Заслужений діяч науки і техніки України (2003). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2013), почесним знаком (орденом) Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого III ступеня (2015), «Почесним знаком – пам'ятна медаль «10 років МВС України» (2001), нагрудним знаком «Відзнака Голови Конституційного Суду України» (2014), ювілейним пам'ятним знаком «90 років Національної академії внутрішніх справ» (2015), медалью Всеукраїнського об'єднання «КРАІНА» «25 років незалежності України» (2016), медалью «Відзнака РНБО» III ступеня (2020), Знаком Пошани Національної академії Служби безпеки України (2022).

Відзначений Почесною грамотою Верховної Ради України (2009), Почесними грамотами Харківської обласної державної адміністрації (2006, 2008), Харківської міської ради (2008, 2013), Асоціації органів місцевого самоврядування Харківської області (2017), Української федерації вчених (2021), відзнакою МВС України «За сприяння ОВС України» (2005, 2010); відзнакою Союзу юристів України «Видатний юрист України» (2010, 2013), Почесним знаком Української Секції Міжнародної Поліцейської Асоціації (2011), відзнакою МАРТІС «Золота Фортуна» (2011, 2018), відзнакою Міністерства оборони України – Нагрудним знаком «Знак пошани» (2019), Подякою Верховного Суду (2021). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2012), Премії імені Ярослава Мудрого (2003, 2009), Премії імені Святого Володимира за краще науково-правниче видання в Україні (2014). Стипендіат в галузі науки імені Василя Пилиповича Маслова (з правознавства) Харківської обласної державної адміністрації (2012), номінант Сертифікату Майстерності Оксфордського клубу ректорів провідних університетів Європи в категорії «Суспільні науки» (2016), переможець Міжнародного Сократівського комітету (Оксфорд, Велика Британія) «Ім'я року – 2018» (2018), номінант Національного конкурсу «Науковець року – 2021» (2021). Почесний професор Запорізького національного університету (2014), Почесний громадянин Харківської області (2017).

БАУЛІНА Юрія Васильовича

Академіка Національної академії правових наук України

Народився 2 вересня 1953 р. у с. Станиця Луганська Станично-Луганського району Луганської обл. У 1975 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого), де залишився працювати та обіймав такі посади: асистента, старшого викладача, доцента, професора кафедри кримінального права, заступника декана заочного факультету (за сумісництвом). З 2005 по 2008 р. — директор Інституту вивчення проблем злочинності Академії правових наук України (нині — Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України). З червня 2008 р. по 2010 р. — суддя Конституційного Суду України, з 2011 р. по березень 2014 р. — заступник Голови Конституційного Суду України, а з 18 березня 2014 р. по 3 червня 2017 р. — Голова Конституційного Суду України. З вересня 2017 р. — професор кафедри кримінального права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

У 1981 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Право громадян на затримання злочинця за радянським кримінальним законодавством» (спеціальність 12.00.08), у 1991 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Кримінально-правові проблеми вчення про обставини, що виключають злочинність (суспільну небезпеку і протиправність) діяння» (спеціальність 12.00.08). Вчене звання професора присвоєно у 1993 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) у 1996 р., а дійсним членом (академіком) — у 2006 р. З 15 березня 2019 року — академік-секретар відділення кримінально-правових наук НАПрН України.

Напрями наукової діяльності: методологічні проблеми кримінального права, проблеми кримінальної відповідальності та її підстави, обставини, що виключають кримінальну відповідальність та підстави звільнення від неї, а також наукові засади проекту нового Кримінального кодексу України. Опублікував понад 350 наукових праць, серед яких: «Право громадян на затримання злочинця: монографія» (рос.) (1986), «Кримінальна відповідальність за незаконне поводження з наркотичними засобами» (рос.) (у співавт., 1988), «Обставини, що виключають злочинність діяння: монографія» (рос.) (1991), «Згода «потерпілого» як обставина, що виключає злочинність діяння: монографія» (рос.) (2007), «Кримінальне право України: Загальна частина: підручник» (у співавт., 2001, 2003, 2004, 2007, 2015, 2020), «Кримінальне право України: Особлива частина: підручник» (у співавт., 2001, 2003, 2004, 2007, 2015), «Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2003, 2004, 2006), «Потерпілий від злочину (міждисциплінарне правове дослідження): монографія» (у співавт., 2008), «Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. Т. 5: Кримінально-правові науки. Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю в Україні» (у співавт., 2008 (укр.), 2013 (англ.)), «Конституція України. Науково-практичний коментар» (у співавт., 2011), «Великий енциклопедичний словник» (у співавт., 2012), «Правова доктрина України: у 5 т. Т. 5: Кримінально-правові науки в Україні: стан, проблеми та шляхи розвитку» (у співавт., 2013 (укр.), 2018 (англ.)), «Юридична відповідальність: проблеми виключення та звільнення: монографія» (у співавт., 2013), «Сучасна кримінально-правова система в Україні: реалії та перспективи: монографія» (у співавт., 2015), «Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т. 17: Кримінальне право» (у співавт., 2017), «Метологія в праві: монографія» (у співавт., 2017), «Правова наука України: сучасний стан, виклики та перспективи розвитку: монографія» (у співавт., 2021), «Єдиний медичний простір України: правовий вимір: монографія» (у співавт., 2022).

Член редакційної колегії наукового юридичного журналу «Вісник Національної академії правових наук України», наукової ради журналу «Право України», «Судова практика», редакційних колегій наукових видань «Щорічник українського права», «Юрист України», «Публічне право», «Вісник кримінального судочинства», Вісник

Південно-регіонального центру НАПрН України», «Митна безпека. Серія «Право».

Член спеціалізованої вченої ради Д 64.086.01 у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого. Входив до складу Атестаційної колегії МОН України.

Голова робочої групи з питань розвитку кримінального права Комісії з питань правової реформи при Президентові України (з 2019 р.). Член науково-консультативної ради при Голові Верховної Ради України (з 2021 р). Брав участь у підготовці та доопрацюванні проекту Кримінального кодексу України 2001 року як член робочої групи Кабінету Міністрів України. Був членом Ради з питань судової реформи при Президентові України, брав участь у підготовці законопроекту «Про Конституційний Суд України».

Голова ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права», голова української національної групи Міжнародної асоціації карного права, президент Харківського юридичного товариства.

Заслужений діяч науки і техніки України (2009). Нагороджений орденом «За заслуги» III та II ступенів (2003, 2021), пам'ятним знаком «За сприяння державній охороні України» (2015), медаллю Президента Республіки Казахстан (2015). Відзначений Почесною грамотою Верховної Ради України (2020), Почесною грамотою до 100-річчя НАН України (2018). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006), лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2001, 2002, 2011). Почесний професор міжнародного Соломонова університету (2003), Заслужений професор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (2023). Отримав відзнаку «Волонтер України» (2022), нагороджений пам'ятною медаллю Асоціації захисту прав людини в Україні «За патріотизм до України» (2023), а також отримав подяки від командира в/ч А-0336, керівництва Харківського прикордонного загону та керівництва спеціального підрозділу «KRAKEN» за активну волонтерську діяльність та вагомий внесок у спільну перемогу (2022-2023).